

Jeremy Safran

1952-2018

TEKST

Jon Sletvold

PUBLISERT 4. juni 2018

JEREMY SAFRAN ble brutalt revet bort 7. mai idet han ble overfalt og myrdet i sitt hjem i Brooklyn, New York.

Safran vokste opp i Canada. Han studerte i Vancouver, og fullført PhD-utdanning i klinisk psykologi i 1982. Fra 1986 til 1990 var han leder av *Cognitive Therapy Unit* ved *Clark Institute of Psychiatry* i Toronto, Canada. Innenfor kognitiv terapi publiserte han blant annet (med Z.V. Segal) *Interpersonal Process in Cognitive Therapy* i 1990.

I 1990 flyttet han til New York, der han fikk en stilling ved Adelphy University. I 1993 ble han professor og leder for PhD-utdanningen i klinisk psykologi ved The New School for Social Research.

Sammen med Leslie Greenberg var Jeremy Safran blitt opptatt av emosjonenes plass i psykoterapi. Samarbeidet resulterte i de to første bøkene om dette temaet: *Emotions in Psychotherapy* utgitt 1987 og *Emotion, Psychotherapy, and Change* utgitt i 1991.

Greenberg utviklet, som vi vet, sin emosjonsfokuserende psykoterapi, mens Jeremy videreutdannet seg ved post doc.-programmet i psykoterapi og psykoanalyse, New York University. Han beholdt imidlertid hele tiden et nært personlig og faglig forhold til Greenberg.

Han utviklet en enestående faglig profil. Han ble en av få som bidro i fremste rekke både innenfor empirisk psykoterapiforskning og i klinisk psykoanalyse og psykoterapi. Han var president for International Association for Relational Psychoanalysis and Psychotherapy (IARPP), og han skrev innføringsbok i psykoanalyse på oppdrag fra den amerikanske psykologforeningen (2012), ei bok han fikk Gradivaprisen for.

Nåværende president i IARPP Steven Kuchuck skrev etter Safrans tragiske bortgang: «Jeremy was a rare combination of practitioner, teacher/supervisor, academic scholar, program administrator, and researcher. Many people are good at one or more of these endeavors—Jeremy excelled at each.»

Jeremy vil ikke minst bli husket for sitt banebrytende arbeid med fokus på brudd og reparasjon i terapeut-pasient-relasjonen. Boka *Negotiating the therapeutic alliance* (med J.C. Muran) (2000) er blitt stående som en klassiker på området, og blir brukt av terapeuter med forskjellig faglig orientering.

I samband med at Safran mottok forskningsprisen til den psykoanalytiske avdelingen av den amerikanske psykologforeningen, skrev Beatrice Beebe blant annet: «Jeremy Safran has been an inspiring leader in research on the psychotherapy process for a quarter of a century. Over the last 25 years, Jeremy Safran and his research team have been conducting empirical studies of therapeutic impasses, and disturbances in therapeutic alliance, which are inevitable in clinical work. His focus on modes of resolving impasses is essential to our understanding of therapeutic action.»

Jeg ble først godt kjent med Jeremy da han var i Oslo og holdt et todagers seminar ved Karakteranalytisk institutt i 2012. Ved instituttet hadde vi da en tid brukt hans bok *Negotiating the Therapeutic Alliance* i undervisningen, og vi hadde oppdaget betydelig overlapp i faglig orientering. Spesielt hans opplevelsesorienterte bruk av rollespill i veiledning hadde mange likhetstrekk med den karakteranalytiske veiledningsmodellen. Våre faglige drøftinger førte til at vi våren 2017 sammen med Adrienne Harris holdt et dagsseminar om *Relational training and supervision as embodied practices* ved Sandor Ferenczi-senteret ved The New School. Vi hadde planlagt et oppfølgende todagers seminar 3.–4. november i år.

Jeg lærte ham å kjenne som en usedvanlig varm og generøs person, og også en person med store kunnskaper og bestemte meninger. Jeremy vil bli dypt savnet av mange. Personlig opplever jeg et meget smertefullt tap.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 6, 2018, side 547

TEKST

Jon Sletvold, psykologspesialist i privatpraksis, veileder og læreanalytiker ved Norsk Karakteranalytisk Institutt

KONTAKT: j-sle@online.no